

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa, dnia 7 marca 2012 r.

BMP-0724-3-1/12/KP

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 3. 03. 12.
nr 1085 podpis. Borusewicz

S. P. K. R. E.
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 9. 03. 12.
nr 1930 podpis. Kwieciński

Pan Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku

W nawiązaniu do pisma z dnia 8 lutego 2012 roku (sygn. BPS/043-05-146/12), przekazującego tekst oświadczenia złożonego przez Senatora RP Pana Ryszarda Knosalę podczas 5. posiedzenia Senatu RP w dniu 2 lutego 2012 roku w sprawie *problemów dotyczących opóźnień w przyjęciu właściwych planów zarządzania kryzysowego oraz możliwości zintensyfikowania zaangażowania środków przeznaczonych na modernizację i rozbudowę infrastruktury przeciwpowodziowej*, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Na wstępie należy podkreślić, że plany zarządzania kryzysowego sporządzane na wszystkich szczeblach administracji stanowią istotny element systemu bezpieczeństwa. Należy zauważyć, że ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 roku *o zarządzaniu kryzysowym* (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.) w swoim pierwotnym brzmieniu wprowadziła obowiązek sporządzania planów reagowania kryzysowego na poziomach: krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w dniu 21 stycznia 2008 roku wydał *Wytyczne do wojewódzkich planów reagowania kryzysowego*. Wojewodowie byli zobowiązani do wydania starostom zaleceń do powiatowych planów reagowania kryzysowego, zaś starostowie wydawali tego rodzaju zalecenia do planów gminnych. W dniu 19 września 2009 roku weszła w życie nowelizacja ustawy *o zarządzaniu kryzysowym*, w której m.in. sprecyzowane zostały zadania planowania cywilnego obejmujące przygotowanie planów zarządzania kryzysowego (opracowywane dotychczas na wszystkich poziomach administracji plany reagowania kryzysowego są sukcesywnie zastępowane przez plany zarządzania kryzysowego, które obejmować mają wszystkie fazy zarządzania kryzysowego, czyli: planowanie, przygotowanie, reagowanie i usuwanie skutków).

Dokumentami systemu zarządzania kryzysowego – zgodnie ze znowelizowaną ustawą – są m.in.: plany zarządzania kryzysowego:

- krajowy (przygotowywany przez Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, uwzględniający plany resortowe jako załączniki funkcjonalne planu krajowego),

- wojewódzkie (dotychczas przygotowywane w oparciu o wytyczne Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 października 2010 roku i zatwierdzane po zasięgnięciu opinii Rządowego Centrum Bezpieczeństwa),
- powiatowe (zatwierdzane przez właściwego miejscowo wojewodę),
- gminne (zatwierdzane przez starostę),
- resortowe (załączniki funkcjonalne Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego).

Jednocześnie należy podkreślić, że zgodnie z przepisami znowelizowanej ustawy *o zarządzaniu kryzysowym*, plany reagowania kryzysowego przygotowane na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym pozostawały w mocy do czasu ich aktualizacji (maksymalnie 2 lata od daty zatwierdzenia). Stosownie do przepisów ww. ustawy w każdej gminie, powiecie, w każdym województwie, a także na szczeblu krajowym istnieje obowiązek sporządzenia planu, w którym zidentyfikowane są najważniejsze zagrożenia, dokonano bilansu sił i środków możliwych do wykorzystania w sytuacjach kryzysowych, a także przygotowano procedury działania w poszczególnych kategoriach zagrożeń. Do obowiązków organów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego, którymi są odpowiednio wojewoda, starosta, wójt (burmistrz, prezydent miasta), należy nie tylko przygotowanie planów zarządzania kryzysowego, ale także przygotowanie struktur uruchamianych w sytuacjach kryzysowych, utrzymywanie zasobów niezbędnych do wykonania zadań ujętych w planie, utrzymywanie baz danych na potrzeby zarządzania kryzysowego, zapewnienie spójności między różnymi planami oraz przygotowanie rozwiązań na wypadek zniszczenia lub zakłócenia działania infrastruktury krytycznej.

Należy zaznaczyć, że realizacja powyższych zadań planowania cywilnego jest na bieżąco monitorowana przez odpowiednie organy, do obowiązków których należy wydawanie wytycznych (zaleceń) do planów zarządzania kryzysowego i zatwierdzanie tych planów (dla planów wojewódzkich organem tym jest Minister Spraw Wewnętrznych, dla powiatowych – właściwy miejscowo wojewoda, dla gminnych – właściwy miejscowo starosta).

Nawiązując do kwestii zintensyfikowania zaangażowania środków przeznaczonych na modernizację i rozbudowę infrastruktury przeciwpowodziowej należy poinformować, że w latach 2001-2011 rezerwa celowa budżetu państwa na przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych wyniosła łącznie 9 094,9 mln zł, w tym w latach 2007-2011 – 5 666,8 mln zł. Ponad jedną trzecią całej rezerwy z lat 2007-2011, to jest 3 079,8 mln zł, przeznaczono w tym czasie na odbudowę i remont infrastruktury przeciwpowodziowej (głównie były to środki dla regionalnych zarządów gospodarki wodnej i wojewódzkich zarządów melioracji i urządzeń wodnych).

Niezależnie od powyższego należy nadmienić, że w 2011 roku dużym wsparciem dla krajowych środków wyasygnowanych na odbudowę infrastruktury przeciwpowodziowej było przeznaczenie na ten cel ponad 195 mln zł z Funduszu Solidarności Unii Europejskiej. W 2012 roku zaplanowano na ten cel około 40 mln zł ze środków pochodzących z wyżej wspomnianego funduszu, natomiast z rezerwy celowej budżetu państwa na przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych zaplanowano przeznaczenie około 200 mln zł.

Przedstawione dane należy uzupełnić o kwotę ponad 132 mln zł przeznaczonych dotychczas na realizację zadań *Projektu ochrony przeciwpowodziowej w dorzeczu rzeki Odry*, a także o kwotę ponad 353 mln zł przeznaczonych na zadania zawarte w *Programie ochrony przed powodzią w dorzeczu górnej Wisły*.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że w 2012 roku na zadania związane z wyżej wspomnianymi przedsięwzięciami zaplanowano kwoty odpowiednio 394 mln zł i 80 mln zł.

Z wyrazami szacunku

MINISTER
SPRAW WNETRZNYCH
z. up. Stanisław RAKOCZY
Podsekretarz Stanu

Otrzymują:
Departament Spraw Parlamentarnych
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów